

Publicerad 2013-06-16 19:53 av Eriizas

Hjärtformade gaser..

Hon rörde vid mig.

Och jag kände hjärtformade gaser.

De omfamnade hela mig.

En överväldigande känsla.

En känsla som gav mig oro och kärlek, var det ens det jag kände?

Det var nog egentligen hopplöshet.

Döden var nära, träden grät, med stora salta tårar i sina breda, kala grenar.

Varför skulle hon vilja ha något med ett äckel som mig att göra med?

Är en skadad själ.

En som äter upp alla andras essens.

Det var de orden jag ville förmedla till henne.

Glöm mig - jag är förlorad..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eriizas med Poeter.se id #44537 innehar upphovsrätten